

[Birthe Hansen]

25. maj 1982 i salen her, hvor jeg var inde på de tanker, socialdemokratiet havde gjort sig vedrørende en pensionreform på baggrund af rapporten. De tanker, der dengang blev givet udtryk for, var nogle, som fru Inge Fischer Møller havde fremsat i majnummeret af Danske Kommuner. Disse tanker gik dengang – om de gør det stadig væk, skal jeg ikke kunne sige – helt klart på, at modtagere af laveste invalidepension fremover skulle have deres pension udbetalt efter en beregning på grundlag af ægtefællens indtægt. Det var en helt klar forringelse. Jeg gjorde fra denne talerstol opmærksom på, hvilke beløb det drejede sig om, og i uheldigste tilfælde skulle man, hvis en ægtefælle havde en indtægt på omkring 80.000 kr., udbetale 139 kr. om måneden til en modtager af laveste invalidepension.

Jeg vil vende tilbage til det, der er sket her i dag. Nu kan vi måske én gang for alle få aflivet myten om, at mennesket er i centrum i verdens bedste forsorg. De 13.000 kvinder, der modtager laveste invalidepension, vil for de flestes vedkommende sikkert skrive under på, at den behandling, de har fået på deres vej gennem systemet, til de nåede vejs ende, nemlig laveste invalidepension, ikke har været nogen dans på roser. Vejen har for manges vedkommende betydet, at de har pådraget sig en psykisk lidelse samt problemer med ægtefælle og børn. Og hvad gør vi nu? Nu står vi med 16.000 modtagere af laveste invalidepension, som har været igennem nok en skuffelse, nok en ydmygelse, som om systemet ikke havde gjort dem fortræd nok.

På baggrund af en del avisartikler i sommer, hvor man bl.a. bebrejdede SF, at vi ikke havde tænkt problemet ordentligt igennem, inden vi fremsatte beslutningsforslaget, ærgrede jeg mig i en periode over, at vi ikke havde fremsat et lovforslag i stedet for. Men som hændelsesforløbet her i dag har været, er der én ting, jeg er helt sikker på, og det er: havde det været et lovforslag om afskaffelse af laveste invalidepension, vi havde fremsat, havde de nuværende regeringspartier ikke stemt for det den 25. maj 1982. Deres holdning og deres beslutning må jeg tage for pålydende, og i denne sag er det et ringe pålydende. Intet har der ligget bag de ord, man så let og ubesværet har udtalt her fra tingets talerstol.

Til socialdemokratiet og de radikale vil jeg sige: intet er lettere for dem i dag end at håne regeringspartierne, fordi de er løbet fra deres ord, men socialdemokratiet har deres meget store andel i, at vi endnu ikke har fået afskaffet laveste invalidepension. Jeg siger: endnu ikke, for det sidste ord er åbenbart ikke sagt i denne sag. Modtagerne af laveste invalidepension skal vide, at SF fortsat vil arbejde for at forbedre deres yderst ringe vilkår.

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Det er blot for, at fru Birthe Hansen ikke skal gå herfra med en forkert opfattelse af, hvad der er sket. En gang imellem er det jo heldigt at have skrevet ned, hvad man siger, og jeg har på intet tidspunkt udtalt noget som helst om, at SFs forslag skulle være forhastet. Det, jeg har udtalt, er, at jeg synes egentlig, det er utroligt, at vi endnu ikke har fået en debat om en samlet reform af førtidspensioneringen, da vi jo allerede kendte kommissionens betænkning i 1980. Det var det, jeg gav udtryk for.

Og lige til fru Birthe Hansens partifælle, fru Alice Faber, for at hun ikke skal rette sin vrede mod gale personer: jeg hedder Agnete Laustsen, og jeg gav udtryk for det, som fru Alice Faber var så vred over, ikke fru Annelise Gotfredsen – som jeg i øvrigt er meget smigret over at blive forvekslet med.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Det er en korrektion til fru Birthe Hansen. Jeg hørte det, som om fru Birthe Hansen mente, at socialdemokratiet og det radikale venstre er medskyldige i, har et medansvar for, at dette med afskaffelse af laveste invalidepension fra 1. januar ikke blev gennemført. Jeg mener, at det er en forkert formulering. Jeg mener, at socialdemokratiet har hovedansvaret.

Nu skal jeg naturligvis ikke udbede mig socialministerens redegørelse for, hvad der er sket i kontorerne i socialministeriet, det kan jeg nok ikke tillade mig at bede om. Men gad vidst, om den daværende socialdemokratiske regering, den daværende socialdemokratiske socialminister, reelt ville have igang-